FARUL — O ECHIPĂ CARE A TRECUT DE BARIERA CONSACRĂRII

Un merituos loc trei. Aceasta este poziția pe care o ocupă la sfîrșitul turului echipa Farul. Poate pune cineva în discuție acest succes al constănțenilor? Credem că nu. Poziția actuală a Farului reprezintă rezultatul unor progrese certe în joc, care — de altfel — constituie o bază solidă pentru asaltul asupra titlului de campioană.

Dacă în trecutul apropiat fluctuațiile de formă și deci, de poziții în clasament încreteau sau descreteau frunțile aprigilor suporteri constănțeni, astăzi puternica sudură sufletească îmbinată cu o maturizare în joc, grefate pe un solid fond de tehnicitate, le aduce numai satisfacții.

Deși programarea jocurilor a dezavantajat echipa constănțeană (fiind nevoită să susțină cinci din primele șapte jocuri în deplasare) ea a reușit să treacă cu succes peste acest handicap, realizînd cincisprezece puncte și un golaveraj de + șapte. La aceasta mai poate fi adăugat și faptul că în turul campionatului Farul a susținut șapte meciuri în deplasare și numai șase acasă, precum și faptul că în primele șase etape nu l-a putut folosi pe jucătorul Manolache, care era suspendat.

Evoluția bună a echipei Farul își poate găsi explicația în faptul că s-a pus un mare accent pe creșterea continuă a exigenței în procesul de instruire ca și prin folosirea celor mai potrivite metode de antrenament. De asemenea, s-a acordat o atenție deosebită unei metode inedite; timpul efectiv de lucru al antrenamentului este pe două reprize a 45 de minute, cu o pauză de zece minute între ele, ca și un joc. Acest lucru a creat la jucători deprinderile fizice, tehnice și tactice necesare în joc.

MECANISMUL ECHIPEI

Echipa constănțeană a funcționat în prima parte a campionatului ca un mecanism bine pus la punct. Linia defensivă a reprezentat un eșalon legat elastic de acțiunile ofensive cînd echipa se afla, fie în atac fie în apărare, cu mențiunea că linia de fund își avea un supraveghetor care a acționat liber în fazele de apărare. În atac, două vîrfuri variabile erau pregătite permanent pentru acțiunile de contraatac. În acest fel, spațiile de la mijlocul terenului au fost dominate de constănțeni indiferent de valoarea adversarului, creîndu-se și premisele atacului prin surprindere, dar și posibilități defensive. Pentru rolurile respective au fost aleși jucători cu o mare capacitate de manevră, care și-au cunoscut bine sarcinile și care au acționat în ritm variat în funcție de situațiile ivite în joc. Ceea ce s-a remarcat la echipa constănțeană a fost faptul că ea nu a aplicat scheme șablon, ci a respectat aproape în totalitate principiile de bază ale desfășurării acțiunilor în atac pe toată lărgimea terenului, ale închiderii spațiilor în fața propriei porți și păstrării inițiativei, chiar cînd aparent echipa era dominată. Pentru aplicarea acestor idei de joc Farul a dispus de jucători cu calități adecvate: **Iancu, Tufan, Koszka și Manolache.**

Așadar, echipa s-a impus prin elasticitate, printr-o interpretare diferită dar eficace atît a fazelor de apărare, cît și a celor de atac, totul îmbrăcat în haina spectaculozității, a jocului atletic și a unei totale dăruri.

CONFIDENȚE

● **Portarul MANCIU, care în meciul cu Universitatea Craiova a suferit o fractură de tibie, și-a reluat pregătirile. Deocamdată, el lucrează însă numai la sală, în special pentru reeducarea piciorului.**

● **N. KALLO, fratele mai mic al extremei stînga, Tiberiu Kallo, participă de curînd la antrenamente. Să vedem dacă el va reuși să joace alături de fratele său.**

● **Fiul antrenorului MĂRDĂRESCU, în vîrstă de 15 ani, participă zilnic la antrenamentele echipei. Specialiștii spun că atît prin alură, cît și prin însușirile tehnice, Mărdărescu-junior se arată un jucător de perspectivă.**

CIFRE

Clasament:

3. Farul	**13**	**6**	**3**	**4**	**19—12**	**15**

Cele 19 goluri au fost înscrise de: Kallo (6), Iancu (5), Tufan (3), Unguroiu (2), Tîlvescu (1), Zamfir (1), Koszka (1).

Cele mai mari scoruri: 4—0 cu Dinamo Bacău și cu Dinamo București.

Performanță: este singura echipă care a reușit să obțină 7 din cele 8 puncte puse în joc în meciurile cu cele 4 echipe bucureștene (4—4 cu Steaua, 4—0 cu Dinamo Buc., 2—1 cu Rapid și 2—0 cu Progresul).

RECONFIRMĂRI ȘI CONSACRĂRI

La venirea antrenorului Mărdărescu, lotul echipei era alcătuit pe de o parte din jucători considerați plafonați (**Uțu, Koszka, Manolache, Dumbravă, Georgescu**), iar pe de altă parte din jucători neconsacrați (**Mareș, Antonescu, Kallo**). Ulterior unii dintre ei au revenit în echipa națională (**Koszka, Iancu, Sasu**), alții au fost readuși la forma care i-a consacrat (**Uțu, Manolache, Georgescu, Unguroiu**), iar cei mai tineri și-au cîștigat un loc printre jucătorii fruntași (**Mareș, Antonescu**). Cea mai rapidă ascensiune a avut-o însă **Kallo**, care într-o perioadă relativ scurtă, din jucător de categoria C a reușit să îmbrace tricoul național.

UN EXEMPLU DE URMAT

La Constanța, echipa Farul este în centrul atenției generale. Sprijinul organelor locale se face simțit la fiecare pas. Un mare număr de susținători însoțesc și urmăresc echipa pretutindeni. O vizită la sediul clubului ne-a demonstrat preocuparea permanentă care există pentru asigurarea bunului mers și reprezentarea echipei. Un singur exemplu credem că este convingător. Echipa a fost înzestrată de curînd cu număr suficient de ghete și mingi dintre cele mai bune, marca „Adidas" (cum și-ar dori multe echipe) iar tuturor jucătorilor li s-au confecționat costume uniforme cu ecusonul clubului. Este prima echipă din țara noastră care a intreprins această acțiune și exemplul trebuie urmat.

GH. NERTEA

ISTORIC

În curînd se împlinesc zece ani de cînd a luat ființă (în anul 1958) clubul Farul. În acel an, echipa constănțeană se afla angajată, alături de Dinamo Bacău, în lupta pentru cucerirea primului loc în seria a doua a Diviziei B. Termină în frunte și promovează în categoria A, cu formația: Dumitrescu (Stafie) — Vărzan, Stăncescu, Ciuncan — Coidum, Pană — Moroianu, Ispas, Sever (Manole), Avasilichioaie, Zinculescu. **Antrenori:** Iosif Lengheriu și Tudor Mihai.

Debutul la A s-a făcut anevoios. Echipa a reușit cu greu să evite retrogradarea, ocupînd locul antepenultim. Anul următor însă, sub „bagheta" acelorași antrenori, echipa se maturizează și, completată cu cîteva nume noi (Ghibănescu, Toma, Florescu, Olaru, Ciosescu) **reușește o performanță demnă de subliniat: ocupă locul IV.**

În ediția următoare are alți antrenori (Augustin Botescu și Petre Comăniță). **Culorile Farului sînt apărate acum de un lot care include și pe Brînzei, Stancu și Vasilescu. Cu toate acestea, potențialul echipei scade și, ocupînd locul 13, nu poate evita retrogradarea. În divizia secundă rămîne numai un an, căci cîștigă și revine la A. Lotul este din nou împrospătat, cu jucătorii** Dinulescu, Bükössy, Neacșu, Ologu, Tîlvescu, Pleșa, Gref, Manciu. **Echipa are o evoluție meritorie și în final se găsește pe locul cinci în clasament. Din acest an, Farul nu mai părăsește principala scenă a fotbalului nostru, deși are și unele scăderi. Începînd cu ediția 1965—66, formația constănțeană, de data aceasta antrenată de V. Mărdărescu și P. Comaniță, începe să se impună din ce în ce mai mult prin joc și rezultate. Ajunge chiar în finala „Cupei Balcanice".**

În campionatul trecut Farul face un salt valoric și mai mare, care este reflectat în clasament prin locul patru. Participă din nou la „Cupa Balcanică" unde are o comportare mulțumitoare. Anul 1967 a însemnat pentru echipa constănțeană anul deplinei maturizări. Clubul constănțean a avut — cu cîțiva ani în urmă — o serie de succese în domeniul preocupării și creșterii tinerelor talente. Echipa sa de juniori a cucerit titlul de campioană republicană în edițiile 1961—62 și 1962—63. Așteptăm în viitorul apropiat repetarea unor asemenea talente.

Echipa își desfășoară activitatea pe stadionul „1 Mai", una dintre cele mai moderne baze sportive din țară, fiind înzestrat și cu o instalație de noctură, recent construită care datorită iluminozității perfecte permite desfășurarea jocurilor în condiții optime. Capacitatea stadionului este de 30 000 de locuri.

Adresa: **bd. Republicii nr. 24, telefon 22142.**

Iancu, omul care trage atacul constănțean după el

LOTUL ECHIPEI

Iuliu UȚU, născut în Timișoara la 14.IX.1936, înălțime 1,80 m., greutate 80 kg. este la club din anul 1966; provine de la Dinamo București.

Constantin MANCIU, Strehaia, 5.II. 1940, 1,78 m., 72 kg., 1962, Dinamo Obor.

Mircea ȘARPE, Galați, 29.VIII.1942, 1,78 m., 83 kg., 1967; Ancora Galați.

Mircea GEORGESCU, Pucheni, 8.VII. 1939, 1,68 m., 67 kg., 1966, Steaua București, 3 A.

Constantin TÎLVESCU (căpitanul echipei), Tg. Jiu, 12.VII.1936, 1,80 m, 75 kg, 1962, Jiul.

Constantin MAREȘ, Giurgiu, 7.III. 1944, 1,80 m., 76 kg., 1965, Dunărea Giurgiu.

Constantin PLEȘA, Cernavoda, 18.V. 1943, 1,72 m., 70 kg., 1960, I.M.U. Medgidia.

Vasile DUMBRAVA, Focșani, 1.IX. 1941, 1,72 m., 71 kg., 1964, Steaua.

Gheorghe ACHIM, București, 29.I. 1945, 1,74 m., 70 kg., 1967, Marina Mangalia.

Cicerone MANOLACHE, Aciud, 16.V. 1936, 1,76 m., 76 kg., 1964, Politehnica Timișoara, 7 A.

Dumitru ANTONESCU, Constanța, 25.III.1945, 1,76 m., 66 kg., 1967, Electrica Constanța.

Constantin KOSZKA, Arad, 17.IX. 1939, 1,82 m, 79 kg, 1965, Steaua, 21 A.

Ion ZAMFIR, București, 6.X.1941, 1,74 m., 72 kg., 1964, Marina Mangalia.

Ilie OLOGU, Negru Vodă, 5.II.1943, 1,72 m., 69 kg., 1960, Recolta Negru Vodă.

Marin TUFAN, Istria, 16.X.1942, 1,72 m., 69 kg., 1963, Cimentul Medgidia.

Constantin IANCU, București, 26. XII.1940, 1,83 m, 81 kg, 1965, Progresul Buc., 5 A.

Aurel UNGUROIU, Brăila, 10.X.1939, 1,84 m., 80 kg., 1967, Politehnica București.

Tiberiu KALLO, Codlea, 7.VIII.1943, 1,69 m., 65 kg., 1965, Marina Mangalia, 3 A.

Mircea SASU, Baia Mare, 14.X.1939, 1,73 m., 67 kg., 1967, Minerul Baia Mare, 7 A.

Petre BILIBOACĂ, Constanța, 2.XI. 1949, 1,82 m., 72 kg., 1966, produs Farul.

Suliman ETEM, Constanța, 24.IV. 1950, 1,72 m., 65 kg., 1966, produs Farul.

PĂREREA SUPORTERILOR

ALEXANDRU GORÂSCU — căpitan de vas: „Prin intermediul fiului meu Cristian, care joacă în echipa de juniori a Farului, am reușit să cunosc multe aspecte din viața echipei care reprezintă orașul nostru în prima divizie a țării. Nu-mi amintesc ca echipa să fi mers vreodată așa de bine ca acum, comportarea ei situîndu-o printre cele mai puternice și mai constante formații din campionat. Fără discuție că exigența antrenorilor față de jucători a avut un rol hotărîtor".

NICOLAE OANCEA — pensionar: „Ca vechi jucător constănțean, am fost și sînt alături de echipa Farul. În ultimii doi-trei ani, echipa a cunoscut o totală transformare, urcînd încet dar sigur pe treptele consacrării, eforturile jucătorilor și antrenorilor fiind din ce în ce mai evidente. După cîte știu între ei există cele mai bune intenții de colaborare, ceea ce în ultima analiză reprezintă cheia succesului. Sîntem siguri că Farul nu se va opri aici. Noi suporterii îi dorim din toată inima succes!"

CRISTEA MARIN — salariat la I.T.C.: „Nu lipsesc de la nici un antrenament al echipei, fie ei pe vînt, pe ploaie sau pe zăpadă. Și de aceea mi-am putut da seama cum o mînă de jucători, în care la început nu am avut încredere, au reușit să facă din echipa de fotbal, pînă mai ieri anonimă, mîndria orașului nostru".

GHEORGHE VIOREL — muncitor cooperatist: „Ca vechi jucător de fotbal (am jucat la echipa bucureșteană „Monitorul oficial") îmi pot da bine seama despre spectacolul pe care-l ofereau fotbaliștii în trecut și de cel pe care îl oferă astăzi. Sînt adeptul fotbalului tehnic îmbinat cu cel atletic, motiv pentru care apreciez în mod deosebit comportarea din ultima vreme a Farului; cu atît mai mult cu cît aceasta se reflectă în locul fruntaș pe care-l ocupă în clasament ca și prin practicarea unui fotbal de mare spectaculozitate".

VALENTIN PARASCHIV — funcționar la I.H.R., Constanța: „Totdeauna, noi, spectatorii, am pretins de la echipa noastră favorită joc frumos, spectacol și goluri multe. Este tocmai ceea ce ne oferă astăzi Farul. Ce mi-aș dori în plus? Cîștigarea primului titlu de campioană a țării, obiectiv care poate fi atins cu condiția ca și de aci înainte să se meargă pe același drum".

VIRGIL TONCU — inginer la T.C.H. Constanța: „De ani de zile, aprig susținător al acestei echipe, am fost martor la toată evoluția ei și la toate „soluțiile" adoptate pentru ca Farul să devină o echipă de primă mînă. Cea care poartă marca „V. Mărdărescu" s-a dovedit a fi cea mai eficace. În ce a constat această soluție? În exigență, fermitate, pricepere. Mă bucură nespus de mult locul ocupat de echipă în prezent în clasament, dar, vreau să atrag atenția că acesta este numai o rampă de lansare către visul nostru din totdeauna: titlul de campion".

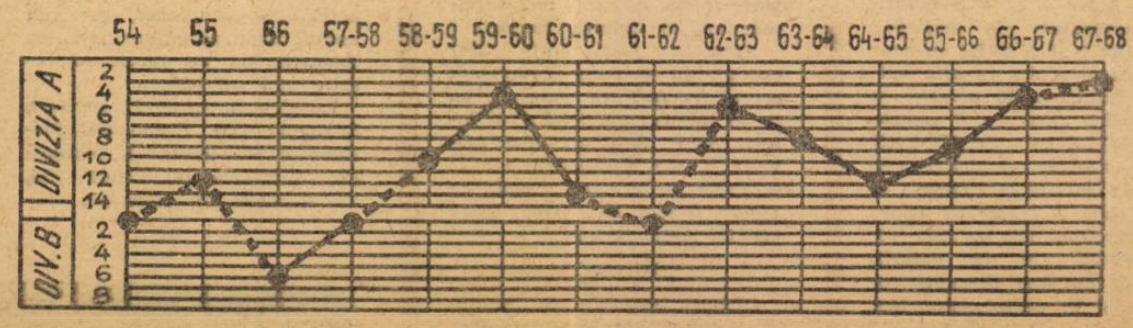

Evoluția echipei Farul